

Stopa płaska podłużnie

STOPA PŁASKA PODŁUŻNIE – charakterystyczną cechą tej stopy jest spłaszczenie łuku dynamicznego w miejscu największego obciążenia. Jest to związane w dużym stopniu z zachodzącymi zmianami w stawach piętowo skokowym i skokowo – łódkowym. Kość piętowa ustawia się koślawo, głowa kości skokowej zsuwa się w dół do środka i ku przodowi, pociąga za sobą kość łódkowatą, co przyczynia się do odwiedzenia przodostopia. Kiedy stawy są zbyt mocno przeciążone następuje powstanie zmian pod postacią: kondensacji kostnej, tkanki gąbczastej, wyrostki brzeżnych i zwężeń szczelin stawowych, połączonych z bolesnością. Zaawansowane i utrwalone zmiany w strukturze kości i ich kształcie, zablokowanie stawów mogą już z czasem nie dawać objawów bólowych. Jednocześnie ze zmianami o charakterze morfologicznym powstaje nawyk nieprawidłowego ustawiania stopy.

Biorąc pod uwagę miejsca spłaszczenia rozróżniamy:

- stopę płaską podłużnie z koślawością kości piętowej lub bez koślawości,
- stopę płaską poprzecznie z paluchem koślawym lub nie,
- stopę płasko – koślawą ze zniesieniem obu łuków.

Ze względu na stopień zaawansowania procesu patologicznego można wyróżnić następujące okresy rozwoju stopy płaskiej podłużnie:

- stopa płaska niewydolna,
- stopa płaska wiotka,
- stopa płaska przykurczona,
- stopa płaska zeszywniała.